

एकादशे चायं शुभः। “विक्रमायारिपुंगः कुजःशुभः स्यात्तदा-
न्यसुतधर्म्मगैः खगैः। चेन्न विद्ध इनस्हनुरप्यसौ” ज्यो०त०
उक्तस्थानेषु अन्यग्रहासत्त्वे शुभदः अन्यसुतधर्म्मस्थितोऽयं
क्रमेण तृतीयैकादशपष्ठेषु अन्यग्रहैः स्थितैर्वामवेधेन शुद्धः
“रक्तस्त्रावविषास्त्रकर्म उततुक्कार्यं विवादं रणं कु-
र्याद्द्वन्द्वविधिं सुदुष्टदमनम् सेतुप्रभेदं तथा। वृक्षच्छे-
दनभेदनानि ऋग्यां चौथ्ये तथा साहसं सेनान्यं
क्षप्रिकर्म धातुकरणं भौमस्य लग्ने ऽङ्गि वा” ज्यो०त०।
उक्तकर्म तद्वारे तल्लग्नौ च शुभदम्। कर्कटराशौ रात्रौ
वर्षप्रवेशेऽयं तिराशिपतिः, वृश्चिकलग्नौ दिने वर्षप्रवेशे
अयं तिराशिपतिः, मकरराशौ वर्षप्रवेशे दिवानिशोरयं
तिराशिपतिः वर्षलग्नात् पष्ठस्थानस्य हर्षपदम् मूलं
नी०ता० दृश्यम्। अन्यदृग्ग्रहशब्दे वक्ष्यते

कुजपुं ति० कुत्सितं जपति-जप-अच्। कुत्सितजपकारके
तस्येदम् अण्। कौजप तत्सम्बन्धिनि ति० कार्त्तेन सह
द्वन्द्वे तस्य प्रकृतिस्वरः पा०

कुजम्ब ति० कुत्सितो जम्भोदन्तोऽस्य। ऽकुत्सितदन्तयुक्ते
२असुरभेदे पु० “प्रह्लादस्य तयःपुत्रा विक्रान्ताश्च महाबलाः।
विरोचनश्च जम्बश्च कुजम्बश्चेति विश्रुताः” हरिव०
२२६अ० “विरोचनाकुजश्चैव कुजम्भोनाम वीर्यवान्”
हरिव० २४२अ०।

कुजम्बन पु० कोः पृथिव्या जम्बनमिवात्। सन्धिचौरै
हारा० तस्य पृथिव्यां सन्धिखननकाले मैथुनवदाचरणात्
तथात्वम्। कुजम्भोऽस्त्यस्य इलच्। कुजम्बिलोऽप्यत्
शब्दरत्ना०।

कुजा स्त्री कोः पृथिव्याः जायते जन-ड। सीतादेव्यां त-
स्याः पृथिवीतो जन्मकथा कालि० ३७अ०

“तच्छ्रुत्वा जनको राजा प्रविश्यान्तःपुरं स्वकम्। भा-
र्याभिर्मन्त्रयासास यज्ञार्थं पुत्रजन्मने। मन्त्रयित्वा तदा
राजा महिषीप्रसूखैः स्वयम्। चतसृभिस्तु भार्या-
भिर्यज्ञार्थं दीक्षितोऽभवत्। ततः पुरोधसं राजा गौ-
तमं हनिसत्तमम्। तत्पुत्रञ्च शतानन्दं पुरोधयाक-
रोन्मखम्। द्वौ पुत्रौ तस्य सज्जातौ यज्ञभूमौ परौ
स्युतौ। एका च दुहिता साध्वी मूख्यन्तरगता शुभा।
नारदस्योपदेशेन यज्ञभूमिं ततो नृपः। हलेन दारयासास
यज्ञवाटावधि स्वयम्। तद्भूमौ जातसीतायां शुभां
कन्यां ससृष्टिताम्। लेभे राजा सुदा युक्तः सर्वलक्षण-
संयुताम्। तस्यान्तु जातमात्रार्थां पृथिव्यन्दिहिता

स्वयम्। जगाद वचनञ्चेदं गौतमं जनकं नृपम्।
पृथिव्युवाच। एषा सुता मया दत्ता तव राजन्मनो-
हरा। एनां गृह्णाण सुभगां लोकद्वयशुभावहाम्।
अनया मे महाभार उद्धृतौ हैतुभूतया। क्षयं यास्यति
भारार्त्तिं भोचयिष्यामि दारुणाम्। रावणादा महा
वीराः कुम्भकर्णादयोऽपरे। नाशं यास्यन्ति दुर्द्धर्षाः
कृतेऽस्या राक्षसाः परे। त्वञ्च मोदं इराधर्षं यद्दृष्टि
कृतं नृप!। अवाप्स्यसि सुराणाञ्च पितृणास्त्वशोधनम्”।
कुजाः वृक्षा आश्रयत्वेन सन्त्यस्थाः अच्। २कात्या-
यनीदेव्यां भेदि० “कदली दाडिमी धान्यं हरित्रा
मानकं कचुः। विल्वोऽशोको जयन्ती च विज्ञेया नव-
पत्रिका” इत्युक्तनवपत्रिकाणाम् “तव स्थानमिदं मत्वे”
इति मन्त्रलिङ्गेन आश्रयणीयत्वोक्ते स्तस्यास्तथात्वम्।

कुजाष्टम पु० कुजो मङ्गलग्रहोऽष्टमोऽयत्। ज्यो० उक्तं
जन्मलग्नावध्यष्टमस्थानस्थितमङ्गलग्रहरूपयोगभेदे “सर्व-
गुणान्निहन्त्याशु विलगनादष्टमः कुजः। अस्तगे नीचगे
भौमे शत्रुक्षेत्रगते ऽपि वा। कुजाष्टमोद्भवौ दोषो न
किञ्चिदपि विद्यते, ज्यो०।

कुजिश्च पुं स्त्री० मतस्यभेदे “कुजिशोमधुरोद्दृष्टः क्रपायो-
दीपनस्तथा। “बल्यः स्निग्धो गुरुर्गर्ही वातकृत् रोचनी-
मतः” राजनि०। स्त्रियां जातित्वात् ङीप्।

कुज्या स्त्री सि० शि० उक्ते वृत्ताकाराक्षेत्राद्वायव्यधनुः सा-
धनाङ्गज्यापञ्चकान्तर्गते जीवाभेदे। ज्यापञ्चकं च तत्
दर्शितम् यथा इदानीं पञ्चज्यासाधनमाह। “युक्तायना-
शादपमः प्रसाध्यः कालौ च खेटात् खलु भुक्तभोग्यौ।
जिनांशुमैर्व्यां १३६७ गुणितार्कदोर्ज्यां त्रिज्यो ३४३८ ब्रूता
क्रान्तिगुणोऽस्य वर्गम्। त्रिज्याकृतेः ११८१६८४४ प्रोह्य
पदं दुजीवा क्रान्तिर्भवेत् क्रान्तिगुणस्य चापम्। अक्षप्र-
भासंगुणितापमज्या तद्वादशांशो भवति क्षितिज्या। सा
त्रिज्यकाङ्गो विहृता दुमैर्व्यां चरज्यकास्याश्च धनुर्दरं
स्यात्” सि० शि०। “अत्र खेटादित्युपलक्षणम्। यस्मात्
खेटाङ्गनाद्वाऽपमः साध्यस्तस्मात् सायनांशादेव। तथा-
यस्मादुदयसम्बन्धिनौ भुक्तभोग्यकालौ साध्यौ तस्मादपि
सायनांशादेव। सायनार्कस्य दोज्यां जिनभागजत्रया
गुणिता त्रिजत्रया भक्ता क्रान्तिज्या स्यादित्यादि
स्पष्टार्थम्। अस्त्योपपत्तिः। विषुवत्क्रान्तिवृत्तयोर्वा-
य्वीत्तरमन्तरं क्रान्तिः। तयोर्हिः संपाते क्रान्त्यभावः।
ततस्त्रिभेऽन्तरे परमा जिनतुल्यभागाः। अतस्तत्-